

Sygn. akt III Cz 1204/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz

SR del. Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) (...) przy ulicy (...) w G.

przeciwko R. W., N. M. - W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 578/13

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSR del. Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 1204/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 29 04 2015r. umorzył postępowanie i zasądził solidarnie od pozwanych R. W. i N. M.-W. na rzecz powódki (...) (...) położonej w G.-cach przy ul. (...) kwotę 10.943,99zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, uznając,

że wobec umorzenia postępowania - w następstwie cofnięcia pozwu w wyniku zaspokojenia przez pozwanych dochodzonych należności po wytoczeniu powództwa- pozwani są stroną przegrywającą powództwo i są obowiązani zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu.

Orzeczenie zaskarżyli **pozwani R. W. i N. M.-W.**

w części orzekającej o zwrocie kosztów procesu, którzy wnosili o jego zmianę i nie-obciążanie ich kosztami procesu oraz zasądzenie na ich rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucali, że istnieje sprzeczność pomiędzy istotnymi ustaleniami Sądu a treścią zebranego w sprawie materiału, polegająca na przyjęciu, iż pozwani zostali skutecznie wezwani do zapłaty dochodzonych należności oraz że dokonana na rzecz powódki wpłata dotyczyła niniejszego postępowania.

Zarzucali także, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonaną w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego w zakresie zeznań świadków, między innymi zeznań J. G., co doprowadziło do przyjęcia, iż pozwani zapłacili w ratach należność dochodzoną pozwem,

- art. 203 § 4 k.p.c. i art. 102 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie w sytuacji, gdy istniały ku temu przesłanki.

Pozwana (...) (...) położonej w G. przy ul. (...) wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jej rzecz od pozwanych zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Do umorzenia postępowania w sprawie doszło na skutek skutecznego cofnięcia pozwu przez powódkę.

W sprawie bezspornym jest, że nastąpiło to na skutek uregulowania

przez pozwanych dochodzonych należności w toku postępowania.

Okoliczność ta była bowiem bezsporna pomiędzy stronami i co za tym idzie

nie wymagająca dowodu (art. 230 k.p.c.), gdyż pełnomocnik pozwanych na rozprawie

w dniu 23 03 2015r. nie zaprzeczył twierdzeniom pełnomocnika powódki o uiszczeniu przez pozwanych kwoty żądanej pozwem po wniesieniu pozwu (k-215 akt).

Tym samym powództwo było uzasadnione w chwili jego wytoczenia i Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że pozwana - wobec cofnięcia pozwu a w następstwie tego umorzenia postępowania - przegrała sprawę w rozumieniu regulacji art. 98 § 1 k.p.c.

w związku z art. 203 § 3 k.p.c. i powódce należy się od niej zwrot poniesionych przez nią kosztów procesu.

Przywołany w zażaleniu okoliczności mogą być rozważany tylko w kontekście regulacji art. 102 k.p.c.

Regulacja ta mogłaby zostać zastosowana w sprawie jednak tylko wówczas, gdyby skarżący nie ponosili winy za brak ich wiedzy o nieuregulowaniu przez nich dochodzonych należności.

Z taka sytuacją nie mamy jednak do czynienia w sprawie, gdyż ich wysokość ustalana w uchwałach wspólnoty była im znana, są to zobowiązania terminowe, które powinny były być sukcesywnie wykonywane przed wytoczeniem powództwa (art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 06 1994r. o własności lokali, tekst jednolity Dz.U. 2000r. nr 80, poz. 903, z późniejszymi zmianami), a w przypadku wystąpienia wątpliwości czy zostały one w pełni zaspokojone powinni oni byli je niezwłocznie wyjaśnić.

Z tego obowiązku się oni jednak nie wywiązała, wobec czego w sprawie

nie zachodzi przewidziany w przywołanej regulacji szczególnie uzasadniony wypadek

i wbrew temu co zarzuca zażalenie regulacja ta nie ma w sprawie zastosowania.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., co prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie pozwanej jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 13 ust. 2 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.

nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami) biorąc pod uwagę, iż pozwani ulegli

w całości w postępowaniu odwoławczym i powinni zwrócić powodce poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSR del. Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz